

Hei, jeg heter Lars Vevstad og bor i Kongsvinger kommune i Hedmark. Jeg ble spurt av et LIONS-medlem i min familie, om jeg ville dra på utvekslingsreise i tre uker. Det virket veldig interessant, men jeg syntes 3 uker virket ganske lenge. Etter å ha tenkt på dette i noen dager, bestemte jeg meg for å takke ja, og Ungarn ble landet jeg skulle besøke.

Jeg ankom på flyplassen i Budapest, fylt av nysgjerrighet og spenning. Jeg ble møtt av to mennesker som viste seg å være faren og broren fra vertsfamilien min. De virket veldig entusiastiske, som utgjorde et godt tegn. Etter å ha hilst, begynte vi å kjøre fra Budapest til Györszámoly, hvor vi under veis ble bedre kjent med hverandre. Da vi ankom hjemmet til vertsfamilien min i Györszámoly, ble jeg møtt av store smil i døråpningen. Jeg hilste på moren og søsteren i min vertsfamilie, som virket veldig engasjerte, og ble deretter vist rundt i hjemmet. Jeg fant fort ut at moren og faren ikke snakket særlig engelsk, så det ble mye vekslning mellom muntlig og fingerspråk. Jeg ble introdusert for Ungarsk mat, noe som ved første blick minnet litt om norsk mat. Det ble benyttet mye kjøtt og poteter, på samme måte som i Norge. Den første kvelden la jeg meg, fylt av en følelse av spenning for hva jeg kom til å oppleve uken jeg ville tilbringe hos vertsfamilien.

I løpet av de neste dagene guidet vertsfamilien meg rundt i rundt i Győr, som var en storby rett ved siden av hjemmet deres. Der fikk jeg et veldig godt innblikk på alt av kultur byen hadde å tilby. Alt av gode til dårlige restauranter, alle turistattraksjoner, historiske symboler og forskjellige møtesteder, som de unge ofte benyttet. Etter fire trivelige dager i Győr, dro vi til Budapest, hvor vi skulle tilbringe de neste to dagene.

I Budapest bodde vi på et studenthjem hvor broren og søsteren i familien holdt til i skoleterminene. Ettersom vi bare skulle tilbringe to dager i Budapest, ble programmet veldig stramt, da det var veldig mye de ville vise meg over den korte perioden. Jeg fikk blant annet se Parlamentet, den berømte basilikaen, helteplassen og selvfølgelig studentpuben, som broren og søsteren i familien min likte hyppig. Etter oppholdet i Budapest var det på tide å forlate vertsfamilien min, noe som følte veldig rart etter å ha tilbragt en uke med dem og blitt så veldig kjent med dem. De var på en måte blitt min egen familie.

Det var tid for å dra på campen i Miskolc, hvor jeg skulle tilbringe de neste og siste 2 uker av oppholdet mitt i Ungarn. Jeg ble møtt av 27 ungdommer, som satt i samme båt som meg. Etter kort tid, hadde alle begynt å konversere og kom fort på gode vegne. Det følte ut som at samme kvelden, var vi alle blitt nærest bestevenner. Miljøet på campen var helt fabelaktig. Camp-ledere og assistenter var veldig engasjerte og viste stor interesse ovenfor oss og at vi skulle ha en trivelig opplevelse. De neste to ukene besto av forskjellige aktiviteter, en blanding av kultur og underholdning. Ettersom vi hadde et program hvor vi gjorde en ny aktivitet hver dag, vil jeg bare nevne de mest spesielle. Vi dro blant annet til forskjellige landemerker i Ungarn, dro til vinområdet Tokaji (som er berømt for dets søte dessertvin), LEGO-fabrikken i Nyíregyháza, Budapest, en dyrehage utenfor Miskolc, hvor vi arbeidet for veldedighet og mye mer. Om kveldene slappet vi av, snakket og spilte kort. Finalen i Championship i fotball holdt til da vi var på campen, som førte til en veldig følelsesrik kveld, da hele campen var enten veldig skuffet eller lykkelig, gjensidig.

Oppholdet på campen gikk over på bare det, og jeg tror vi først fikk kjenne hvor knyttet vi var blitt til hverandre da vi måtte ta avskjed. Vi forlot campen med et tungt hjerte, men med uforglemmelige minner. Hele campen holder fortsatt kontakt og snakker hyppig med hverandre. Denne turen gikk fra å være noe jeg var i tvil om å ta del i, til å bli et av de beste minnene jeg har. Tusen takk til Lions for å ha gitt meg muligheten til å dra på denne reisen! Hilsen Lars Vevstad.

